

og udgifterne til disse skal bevilges på finansloven, forudsætter en overdragelse af de pågældende funktioner til de lokale myndigheder, at staten kan øve den fornødne kontrol med overslag og regnskab for udgifterne.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til hovedlandevejslovens § 2, stk. 4.

Til § 17.

Bestemmelsen modsvarer reglen i hovedlandevejslovens § 5 for motorveje. Det foreslås, at andrageren om tilladelser og dispensationer altid indsendes til vedkommende kommunale myndighed, som normalt vil have den mest direkte tilknytning til disse problemer.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til hovedlandevejslovens § 11.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til hovedlandevejslovens § 7, stk. 3.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til hovedlandevejslovens § 10, idet det dog er fundet naturligt at sidestille fælleskommunale selskaber med amtskommunale og kommunale myndigheder.

Til §§ 21 og 22.

Ministerens kompetence vedrørende anlæg af nye landeveje og nedlæggelse af landeveje er som konsekvens af de nye principper i vejadministrationen ophævet, og den nødvendige koordinering med det øvrige vejnet forudsættes tilvejebragt ved forhandling med andre vejbestyrelser.

Til §§ 23, 24 og 25.

Amtsrådets kompetence vedrørende nyanlæg af kommuneveje og nedlæggelse af kommuneveje er bibeholdt som led i amtsrådets regionale planlægningsbeføjelser, medens den hidtidige projektgodkendelse, jfr. vejbestyrelseslovens § 18, stk. 4, bortfalder.

Til § 26.

Efter den nugældende lovgivning, vejbestyrelseslovens § 21, er det ministeren for offentlige arbejder, som udarbejder vejplan, omfattende hele landet, men kun for så vidt angår hovedlandeveje, landeveje og biveje af særlig betydning for den gennemgående færdsel.

I konsekvens af nyordningen foreslås her, at ansvaret for udarbejdelse af vejplaner lægges på de respektive vejbestyrelser hver for deres vejnet. Kommunalbestyrelserne, i hvert fald i de største

kommuner, har allerede længe arbejdet med planlægning af deres fremtidige vejssystem, og under hensyn til de større kommunale enheder, der nu eksisterer, synes det ubetænkeligt at forudsætte et sådant planarbejde i samtlige kommuner. Dette planarbejde kan selvsagt kun foregå i snæver tilknytning til den øvrige planlægning, byplaner, egnsplaner, fredningsplaner osv.

Til §§ 27-29.

Den nødvendige koordination mellem de forskellige vejbestyrelses vejplaner forudsætter en gensidig orientering om planerne og forhandling om afvigende synspunkter. Dette søges sikret ved bestemmelserne i §§ 27 og 29, som tillige indeholder bestemmelser, som muliggør afgørelse af meningsuligheder gennem forelæggelse for vejnævnet og i de tilfælde, hvor statsinteresser er involverede, af ministeren som den over for folketingspolitisk ansvarlige.

Til §§ 30-31.

Det er naturligt, at der føres fortegninger over de på vejplanerne optagne arbejder, og at der af ministeriet for offentlige arbejder tilvejebringes en fortegning over planerne for hele det gennemgående vejssystem, d. v. s. hovedlandeveje og landeveje.

Af hensyn til den store almindelige interesse for planlagte vejarbejder synes det tillige rimeligt, at der tilvejebringes ensartede regler for offentlighedens adgang til at følge planlægningen.

Til § 32.

Bestemmelsen i 1. led svarer til, hvad der hidtil har været gældende for veje, optaget på den i vejbestyrelseslovens § 21 omhandlede vejplan.

Bestemmelsen tilsigter i øvrigt at klargøre, at der i visse tilfælde kan erhverves ejendomme om fornødent ved ekspropriation på veje, som er optaget på en vejplan, selv om det aktuelle vejanlæg ikke er endeligt besluttet af vedkommende myndighed.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til vejbestyrelsesloven, idet vejbestyrelserne dog nu generelt får adgang til at pålægge byggelinier med en indbyrdes afstand af 100 m ved hovedlandeveje og landeveje og 50 m ved kommuneveje. Efter de nugældende regler kan vejbestyrelserne selv pålægge byggelinier med en afstand af henholdsvis 40 og 30 m, medens ministeren for offentlige arbejder skal godkende byggelinier med de førstnævnte afstande.

I stk. 4 er tilbagerykningsbestemmelserne for byggelinier ved højdeforskel i terræn ændret fra 1,5 gange højdeforskellen til 2 gange højdeforskellen.